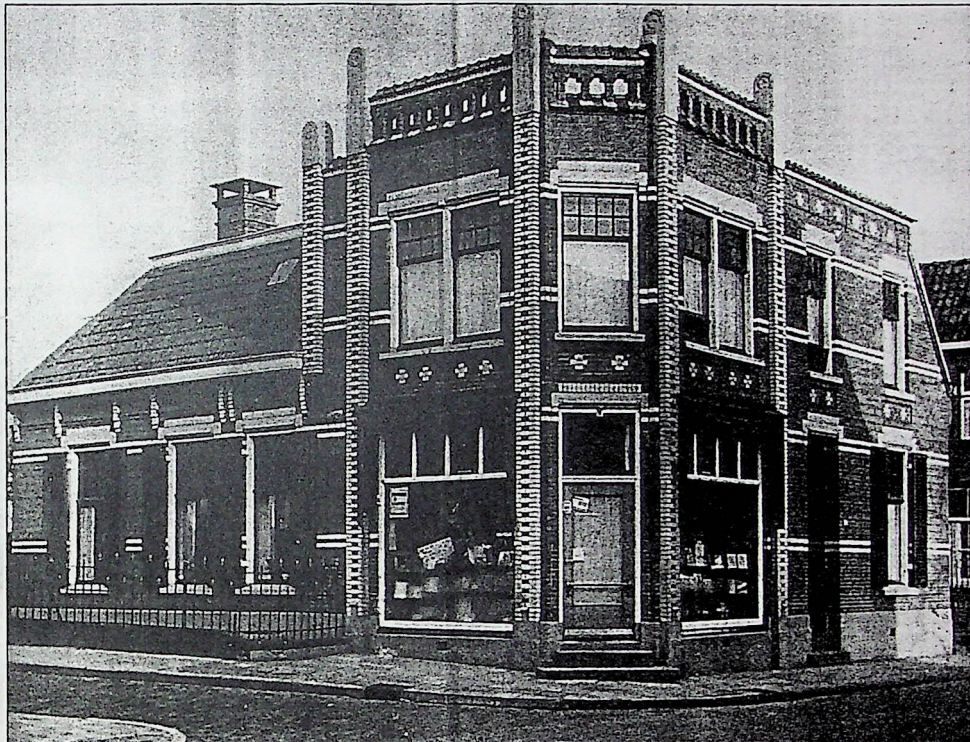


Messink en Prinsen boekenpioniers van Aalten



Gerrit Theodorus Kolenbrander begon rond 1890 op de hoek van de Lankhofstraat en de Bredevoortsestraat een boekbinderij met fotoatelier. Maar kort nadat hij voor zichzelf was begonnen, overleed hij. Broer Derk Jan nam de zaak over. Omdat hij zelf geen boekbinder was, nam hij in 1896 Johan Messink uit de Dinxperlose Heurne in dienst. Deze kreeg binnen een jaar gezelschap van de man met wiens naam hij een eeuw later nog in één adem genoemd wordt, namelijk Derk Willem Prinsen. De naam van de Aaltense boekhandel, die nu een eeuw bestaat, is immers nog altijd 'Messink & Prinsen'. Publicist Hans de Beukelaer heeft er een boekje over samengesteld.

Het is verrassend dat de boekbinderij in de gemeente Aalten al een lange traditie had, voordat er in Boekenstad Bredevoort aan begonnen werd. Derk Willem Prinsen werd op jonge leeftijd wees en kwam terecht bij de paters in Neerbosch bij Nijmegen. Van hen leerde hij het vak boekbinden; paters zijn toch de oudste boekmakers. Op 18 mei 1897 keerde Derk Willem terug naar Aalten en kwam hij in dienst bij Kolenbrander en Messink. Dat is de feitelijke aanleiding voor het eeuwfeest.



24.5-1992

De nieuwe winkel van Messink & Prinsen aan de Bredevoortsestraatweg in Aalten na 1911. (Foto familie Brinkmann)

Derk Jan Kolenbrander stierf op 31 oktober 1905. Na zijn overlijden gingen de compagnons samen verder als de firma Messink & Prinsen, boekhandel, kantoorboekhandel, boekbinderij, inlijst- en fotoatelier. De samenwerking verliep zo goed, dat de firma op zoek ging naar een eigen pand. Op 15 februari 1911 vond de aanbesteding plaats van een woon- en winkelhuis aan de 'Bredevoortsestraat 39', naast het pand van kruidenier Papiermole.

Weduwe

Johan Messink was vrijgezel. Derk Prinsen trouwde op latere leeftijd

met Berendina Antoinetta Smits. Messink overleed op 6 november 1931 en daardoor werd Derk Prinsen automatisch enige eigenaar. Al ongeveer een jaar later, op 16 september 1932, overleed ook Derk Prinsen. Aangezien hij geen kinderen had, was er geen opvolger. De weduwe kon het bedrijf ook niet alleen runnen en ging op zoek naar een helpende hand. De zedende zich als spoedig aan in de persoon van Arnold Brinkmann. Arnold werkte sinds 1928 bij een drukkerij in Krefeld en kreeg daar zijn opleiding als boekbinder. De drukker wilde dat Arnold, die nog steeds de Nederlandse nationaliteit bezat, zich liet naturaliseren.

Arnold voelde daar echter niets voor. In het voorjaar van 1932 vertrok hij naar Gendringen, waar zijn moeder woonde. Schoenmaker Willem Kranen uit Dinxperlo, die familie was van Prinsen, raadde Arnold aan in Aalten te solliciteren. Zijn tante kon nu vast wel een ervaren boekbinder gebruiken. Zo kwam Arnold Brinkmann al na een half jaar terecht bij de firma Messink & Prinsen in Aalten. En daar leerde hij ook zijn latere vrouw Auguste Herrmann kennen. In 1943 werd mevrouw Prinsen erg ziek. Ze vroeg Auguste om met

haar familie bij haar in te trekken, want het huis was groot genoeg. Op 1 januari 1944 werd voor notaris W.C. Krigers Jantzen de zaak veranderd in een vennootschap onder firma, genaamd Firma Messink & Prinsen, boekhandel, kantoorboek- en machinehandel, met Arnold Brinkmann als medevenoot. Arnold moest de boekbinderij voortzetten onder de naam v/h Messink & Prinsen, zo werd bepaald. Mevrouw Prinsen overleed op 14 maart 1950. De zaak werd verbouwd door aannemer 'Derk Wikker' en op 11 november 1950 heropend. Aanvankelijk was het bedrijf

meer boekbinderij dan boekhandel. Tevens repareerde Arnold Brinkmann pulpennen en verzorgde hij inlijstwerk. In de jaren vijftig werd het arbeidsintensieve handboekbinden langzamerhand verdrongen door het goedkopere machinale binden. Brinkmann moest nu een keuze maken tussen boekbinderij en boekhandel. Daarbij viel de keuze begrijpelijk genoeg op de boekhandel. In 1974 nam zoon Harro het bedrijf van zijn ouders over en trouwde hij met Carla Klein Hesselink, die inmiddels haar Vakdiploma voor de boekhandel had gehaald.